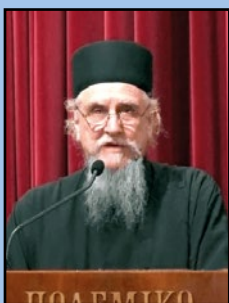

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ
Οικογένεια

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΙΣ ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ!

● **ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ**: Ἡ πρὸς Θεὸν ὕβρις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μετανοίας ὁ καιρὸς...! (Ἱερομ. π. Φιλοθέου Γρηγοριάτου). Βλ. σ. 3.

● **ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ**: «Ἡ ἐσχάτη ἀνομία!» (κ. Κωνσταντίνου Καρακατσάνη, τ. Καθηγητοῦ Πυρηνικῆς Ἰατρικῆς). Βλ. σ. 11.

Ἵπερπολύτεκνη Οἰκογένεια Παντελῆ καὶ Εὐδοκίας ΧΑΣΑΠΗ, μέ 7 παιδιά, γεννημ. 2008–2017, Νομός Ἀττικῆς. Βλ. σ. 15.

ΤΕΥΧΟΣ
159/2018

ΔΩΡΕΑΝ

ΕΚΔΟΣΗ
Π.Ε.ΦΙ.Π.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ

Τριμηνιαίο δημοσιογραφικό όργανο
της «Πανελληνίας Ένώσεως Φίλων
των Πολυτέκνων» (Π.Ε.ΦΙ.Π.).

ΚΩΔΙΚΟΣ ΑΡΙΘ. ΕΝΤΥΠΟΥ: 001721.

Έτος 40ό, αρ. φύλλου 159.

Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος 2018.

Ακαδημίας 78Δ — 106 78 ΑΘΗΝΑ.

☎ 210-38.38.496, 210-38.22.586,

FAX: 210-38.39.509.

**ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: www.pefip.gr
e-mail: info@pefip.gr**

A.Φ.Μ.: 090047658, Δ.Ο.Υ. Α΄ Αθηνών.

Ίδιοκτήτης: Π.Ε.ΦΙ.Π.

Ίδρυτής: π. Νικόδημος Μπιλάλης (†2014).

Έκδοτης: Αντώνιος Ε. Αντωνίου, τ. Διευθυντής
Έμπορικης Τραπεζής, Πρόεδρος Π.Ε.ΦΙ.Π.

Η Ε.Π.Ο. συντάσσεται από Επιτροπή.

Διευθυντής Συντάξεως: Ίωάννης Γ. Θαλασσινός,
μαθηματικός, Α΄ Αντιπρόεδρος Π.Ε.ΦΙ.Π.

Εκτύπωση: «Leridis printing solutions»,
Κορωπί Αττικής ☎ 210-66.30.990.

Η Ε.Π.Ο. αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ σε
όσους τη ζητήσουν, αλλά και διανέμεται
ΔΩΡΕΑΝ διά μέσου των Ί. Ναών, με
εύλογία-άδεια της Εκκλησίας μας.
Δεκτές οι προαιρετικές Εισφορές-Δωρεές.

**«Τὸ πελαργίζεῖν ἐστὶ φιλοτεκνεῖν
καὶ φιλογονεῖν».**

«Πελαργίζεῖν» σημαίνει: μίμνησις
τῶν πελαργῶν, πού εἶναι πτηνά
μονογαμικά, φιλότεκνα, πολ-
λύτεκνα, φιλόστοργα, ἀλλά
καὶ φιλογονικά, τμῶντα ἰσοβία
τοῦς γονεῖς! Γι' αὐτὸ ἡ τιμῆ-
εὐγνωμοσύνη πρὸς τοῦς γονεῖς λέγεται «ἀντι-
πελαργισίς», (Μέγας Βασίλειος, ΡΓ 29, 176C).
Εἶναι τὸ σύμβολο τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΗΣ Π.Ε.ΦΙ.Π.

- **ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (IBAN): GR4601101510000 15129604789**
ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΑΣ (BIC): ETHNGRAA
- **ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (IBAN): GR170171002000 6002010851801**
ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΑΣ (BIC): PIRBGRAA
- **ALPHA BANK (IBAN): GR3201401010 101002002080906**
ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΑΣ (BIC): CRBAGRAA
- Οἱ ΔΩΡΕΕΣ σέ κάθε Φιλανθρωπικό Σωματεῖο φοροαπαλλάσσονται 10%, μέ κατάθεση σέ τραπεζικό λογαριασμό τοῦ Σωματείου. Ἡ Π.Ε.ΦΙ.Π. παρέχει σχετικές πληροφορίες.
- ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ Φίλοι-Δωρητές μας, ἀφοῦ καταθέσουν τή Δωρεά τους στήν Τράπεζα, νά μᾶς ἀποστέλλουν τήν ἀπόδειξη τῆς καταθέσεως (σέ φωτοαντίγραφο), ἐπειδή οἱ Τράπεζες δέν ἐνημερώνουν. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ.

Ἡ Π.Ε.ΦΙ.Π. ἔχει τιμηθεῖ μέ:

- ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ·
- ΕΥΛΟΓΙΑ-σύσταση Ί. Σ. ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ καί Ί. Μητροπόλ. Ἐκκλησίας Ἑλλάδος, Κύπρου·
- ΕΠΑΙΝΟΥΣ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ καί πολλῶν Δημοσίων καί Ἰδιωτικῶν Φορέων.

Η Π.Ε.ΦΙ.Π. ΕΙΝΑΙ:

• Φιλανθρωπικός, κοινωφελής καί μὴ κερ-
δοσκοπικός Σύλλογος, πού λειτουργεῖ ὡς
«Σταθμός ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ ἀπόρων Ὑ-
περπολυτέκνων-Πολυτέκνων Ἑλλάδος», ἀπό
ὅλη τή Χώρα, μέ πέντε (5) ΠΑΙΔΙΑ καί
ἄνω, ἀνήλικα ἢ σπουδάζοντα.

• **ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ**
μέ 4 καί 3 ἀνήλικα παιδιά, ἰδιαίτερα κρῶν,
ἀναπήρων, ἀσθενῶν, φυλακισμένων, ἀλλά
καί ΑΓΑΜΩΝ μητέρων καί **γενικά ΕΓΚΥΩΝ, οἱ**
ὁποῖες πέζονται γιά ΕΚΤΡΩΣΗ (βλ. σελ. 13),
γίνονται κατ' ἐξάιρεση δεκτές. ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ἔγκυρα: πιστοποιητικό
οικογενειακῆς καταστάσεως, ὑγείας-Κρα-
τικού Νοσοκομείου κλπ., καθώς καί οἰκογε-
νειακά ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ (καθαρή καί σοβαρή).

Δ Ε Χ Ο Μ Α Σ Τ Ε - Π Α Ρ Α Λ Α Μ Β Α Ν Ο Υ Μ Ε :

- ΔΩΡΕΕΣ-ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΕΙΔΗ:
τρόφιμα, ἱματισμό καινούργη ἢ σέ καλή καί
καθαρή κατάσταση, κλινικοσκεπάσματα καί
ἐπιπλα, οἰκιακά σκευή κλπ., βιβλία, scho-
λικά εἶδη, παιχνίδια, ἀλλά καί ΟΙΚΙΕΣ ἢ
ΟΙΚΟΠΕΔΑ, ὅπως καί παντός εἶδους ΔΩ-
ΡΕΑ χάρη τῶν συγχρόνων ἡρώων Πολυτέ-
κνων Ἀδελφῶν μας, πού ἀξίζουν τήν ἠθική
καί ὑλική ἐνίσχυση ὅλων μας.
- ΔΩΡΕΕΣ ΣΕ ΧΡΗΜΑΤΑ
κυρίως (βλ. Τραπεζικούς Λογαριασμούς μας
καί ἐσωκλειστὴ Ταχυπληρωμή, σ. 14-15).

ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ: Ἡ πρὸς Θεὸν ὕβρις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μετανοίας ὁ καιρὸς...!

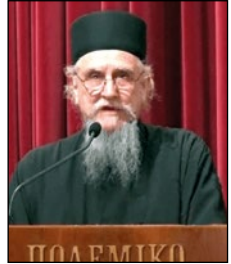
Ἱερομονάχου π. Φιλοθέου Γρηγοριάτη.*

Σεβαστοὶ Πατέρες, Ἀγαπητοὶ μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Χριστὸς Ἀνέστη!

Εὐχαριστοῦμε τὸν Ἅγιο Θεὸ πού στό ὄνομα Αὐτοῦ, μέ τήν εὐχή τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν παρόντων σεβαστῶν Πατέρων, γινόμαστε κοινωνοί στήν χαρά τῆς σημερινῆς αὐτῆς Συνάξεως.

Εἶναι ἀξιέπαινοι οἱ ἀδελφοί πού ὀργανώνουν τέτοιες ἡμερίδες. Καί ἀπό καρδίας εἶναι ἡ εὐχή, ὁ Θεός νά εὐλογῇ τήν ζωή τους! Διότι ἀκόμη κι ἓνα παιδί νά σωθῆ μέ τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ –πού πιστεύουμε πολύ περισσότερο θά εἶναι– αὐτό ἀποτελεῖ μεγάλη εὐλογία. Εἶναι μεγαλύτερο ἀπό τό νά κατακτήσουμε ὅλον τόν κόσμο.

Εὐχαριστοῦμε λοιπόν ιδιαίτερα τούς πολύ κοπιάσαντες ἀγαπητούς διοργανωτές τῆς παρουσίας ἡμερίδος, γιά τήν εὐγενική, τιμητική πρόσκλησί τους πρὸς τήν Ἱεράν ἡμῶν Μονήν τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους.

* Εἰσήγηση τοῦ σεβαστοῦ π. Φιλοθέου (διατηρήσαμε τήν ὀρθογραφία τοῦ κειμένου) στήν Ἡμερίδα, πού διοργάνωσε τό **Κίνημα ὑπέρ τῆς ζωῆς καί ἐναντίον τῶν ἐκτρώσεων «Ἀφήστε με νά ζήσω!»** (www.afistemenaziso.gr), στό ὁποῖο συμμετέχει καί ἡ Π.Ε.Φ.Π. μαζί μέ ἄλλα 19 Ὁρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεία καί Φορεῖς τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ Ἡμερίδα διεξήχθη μέ μεγάλη ἐπιτυχία στό Πολεμικό Μουσεῖο Ἀθηνῶν, στίς 6 Μαΐου 2018, καί περιελάμβανε πρωινό καί ἀπογευματινὸ πρόγραμμα (βλ. σχετικὸ βίντεο: <https://vimeo.com/268525614>).

Τό πρωὶ ἔλαβαν χώρα διαδραστικές ἐκδηλώσεις γιά ἐφήβους καί νέους, μέ στόχο τήν εὐαισθητοποίησή τους γύρω ἀπό τό θαῦμα τῆς ζωῆς καί τῆς δημιουργίας ἑνός νέου ἀνθρώπου, καθὼς καί τήν ἐνημέρωσή τους γιά τή μεθοδολογία τῶν ἐκτρώσεων καί τίς ποικίλες ἀρνητικές συνέπειές τους. Ὑπεύθυνες τοῦ πρωينوῦ προγράμματος ἦταν ἡ **κα Παναγιώτα Χατζηγιαννάκη-Τσαγκαροπούλου**, Ἱατρός Πνευμονολόγος, καί ἡ **κα Ζωή Σιάσου**, Μαιευτήρας-Χειρουργός Γυναικολόγος, Διδάκτωρ Ἱατρικῆς Σχολῆς Παν/μίου Ἀθηνῶν.

Τό ἀπογευματινὸ πρόγραμμα περιελάμβανε ἐπιστημονικές εἰσηγήσεις γιά τό εὐρὺ κοινό. Ὁ **κ. Παναγιώτης Δημακάκος**, Ὁμότ. Καθηγητῆς Ἀγγειοχειρουργικῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς Παν/μίου Ἀθηνῶν καί τ. Διευθυντῆς Β΄ Χειρουργικῆς Κλινικῆς Ἀρεταίειου Νοσοκομείου, προσέγγισε τό θέμα ἀπὸ ἱατρικὴ σκοπιά. Ὁ **κ. Δήμος Θανάσουλας**, Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, τό ἀνέπτυξε ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως καί ὁ Ἅγιορείτης Ἱερομόναχος **π. Φιλόθεος Γρηγοριάτης** ἀπὸ θεολογική. Ἀπὸ βιωματικῆς πλευρᾶς τό θέμα προσέγγισε ἡ **κα Μαρία Σπυροπούλου**, μητέρα 11 παιδιῶν. Τήν ἐκδήλωση ἐκλείσε ὁ Ἄρχιμ. **π. Σαράντης Σαράντος**, θεολόγος, ἐφημέριος Ἱ. Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀμαρουσίου. Στὴν ἡμερίδα ἀναγνώσθηκε μῆνυμα τοῦ **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, μέσφ ἐκπροσώπου του (**π. Ἀθανάσιος Ζημπούνης**, Ὑπερπολύτεκνος μέ 8 παιδιὰ), ἐνῶ εἰδικὴ συνέντευξη γιά τό θέμα παρεχώρησε ὁ **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος**, Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τό συντονισμὸ τῆς ἐκδήλωσης εἶχε ἡ **κα Ἰωάννα Σκαρλάτου**, ἐκπαιδευτικὸς, δημοσιογράφος καί συγγραφέας.

Οἱ ὀμιλητές καί ἡ συντονίστρια τῆς Ἡμερίδας

Ἀπὸ ἀριστερὰ: **κ. Παναγιώτης Δημακάκος**, **κ. Δήμος Θανάσουλας**, **π. Φιλόθεος Γρηγοριάτης**, **κα Ἰωάννα Σκαρλάτου**, **κα Μαρία Σπυροπούλου**, **π. Σαράντης Σαράντος**.

Διαβιβάζω ἐν πρώτοις τίς εὐχές τοῦ Ἁγίου Καθηγουμένου καὶ Γέροντος ἡμῶν, Ἀρχιμ. Χριστοφόρου γιὰ εὐδόωσι τοῦ παρόντος Συνεδρίου πρὸς ὠφέλεια τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἔχουν κατὰ καιροὺς πολλὰ ἐμπεριστατωμένα καὶ ὠραία λεχθῆ καὶ παρουσιασθῆ γιὰ τὸ ἐν λόγῳ θέμα ἀπὸ εἰδικούς καὶ χαρισματικούς ἀδελφούς, ὥστε δὲν αἰσθανόμαστε καθόλου ἀναγκαίᾳ τὴν δική μας πτωχὴ συνεισφορά. Μόνο ὡς ὑπακοὴ ἀποδεχόμαστε τὴν φιλάδελφη πρόσκλησι τῶν διοργανωτῶν ἀδελφῶν, κι ὡς ταπεινὴ συμμετοχὴ καὶ ἡμῶν τῶν Ἁγιορειτῶν μοναχῶν στὸν ἀγῶνα τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σχετικὰ μὲ τὸ σοβαρὸτατο πρόβλημα τῶν ἐκτρώσεων.

Ὡς θέμα τῆς παρουσίας εἰσηγήσεώς μου, θά ἔθετα: **«Ἐκτρώσεις: Ἡ πρὸς Θεὸν ὕβρις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. – Μετανοίας ὁ καιρὸς...»**. (Ἡ «ὕβρις», μὲ τὴν ἀρχαιοελληνικὴ σημασία τοῦ ὄρου, δηλ. ὡς προσβολή).

Ἐξ ἀρχῆς λοιπόν, κυρίως καὶ θεολογικῶς, τὸ θέμα αὐτὸ ὀρίζεται ὡς ἀλαζονικὴ ἀνυπακοὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐναντι τοῦ ἁγίου θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ Δημιουργοῦ. Ποῦ τελικὰ ἀποβαίνει «ἀνταρσία», καὶ ἡ ὁποία θυμίζει τὴν πρώτη ἀπαίῃα ἱστορικὴ ἀνταρσία ἐκείνου, πού «*ἰσόθεος τοῦ Θεοῦ γενέσθαι ἠθέλησε*» λέγοντας: «*Θήσω τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν καὶ ἔσομαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ*» (Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Εἰς τὸν 17 ψαλμόν*).

Αὐτὴ δὲ ἡ προκειμένη ἀλαζονεία ἀντιτίθεται στὴν ἱερότητα καὶ ἀξία τῆς ζωῆς, τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου. Καὶ ἀκόμη περισσότερο ἀπέναντι στὴν ζωὴ τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου, τοῦ συνανθρώπου καὶ ἀδελφοῦ.

Δῶρο Θεοῦ μέγα, μέγιστο, ἡ ζωὴ στὸν ἄνθρωπο. Χάρισμα κι εὐεργεσία, τὴν ὁποία μάλιστα δὲν ζήτησε, δὲν παρεκάλεσε ἐκ τῶν προτέρων ὁ εὐεργετηθεὶς ἄνθρωπος τὸν Εὐεργέτη Θεό.

Ὁ πανάγιος Δημιουργὸς «*ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγίωσύνης*» Του... «*ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινῇ*»... ἔπλασε... τὸν ἄνθρωπο... τὸν τίμησε μὲ τὴν εἰκόνα Του, τὸν ἔβαλε στὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς, δίδοντάς του ὑπόσχεσι ὅτι θά ζοῦσε χωρὶς θάνατο, ἀπολαμβάνοντας αἰωνίως ὅλα τὰ ἀγαθὰ Του, ἂν τηροῦσε τίς ἅγιες ἐντολές Του. (βλ. Θ. Λειτουργία Μ. Βασιλείου).

Ὅμως τὸ κτίσμα παρακούει καὶ πρὸς ὥραν δὲν μετανοεῖ.

Παρά τὸν τραγικὸ ξεπεσμό τοῦ ἀνθρώπου, μὲ ἀνυπερβλήτη σοφία, ἀγάπη καὶ φροντίδα ὁ Ἅγιος Θεός-Πατέρας, διορθώνει τὴν ἁμαρτία καὶ ἀμετανοησία τοῦ παιδιοῦ Του.

Μέσα ἀπὸ τὰ σωτήρια ἐπιτίμια τοῦ κόπου, τῆς φθορᾶς, τοῦ πρόσκαιρου θανάτου, τοῦ δίδει τώρα νέα εὐκαιρία, ὥστε μὲ τὸν ἀγῶνα του νὰ ἀποδείξει, ὅτι ἀπορρίπτει τὴν πρώην ἀνυπακοὴ ἐπιλέγοντας συνειδητὰ, ἐκούσια καὶ υπεύθυνα τὴν συμμόρφωσί του πρὸς τίς σωτήριες ἐντολές τοῦ Εὐεργέτου.

Μὲ τὴν θαυμαστὴ δὲ ἔνσαρκο Οἰκονομία Του, καὶ κυρίως διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσε-

ώς Του, τοῦ δίδει ἀνώτερη ἀπό πρὶν Χάρι, ἐπαγγελία συμμετοχῆς στήν βασιλεία Του, ὡς συγκληρονόμου, φίλου καί ἀδελφοῦ Του.

Ἡ πρώτη μεγάλη ἀγάπη, ἡ ὁποία κινεῖ τό πᾶν, τό «ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου...» ὀφείλει νά καθορίζῃ ὅλη τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, πρὸς ὑπέρβασι τῆς φιλαυτίας του. Καλεῖται δέ συνάμα νά ζῆ πάντοτε σέ κοινωνία ἀγάπης καί μέ τόν συνάνθρωπο: «... καί τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν». Ἀφοῦ ὁ πλησίον, ὁ ὅποιος ἀδελφός, εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς Εἰκόνας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου. Κατά τό Πατερικό, «εἶδες τὸν ἀδελφόν σου, εἶδες Κύριον τὸν Θεόν σου»!

Ἄλλὰ ὁ ἐγωιστῆς ἄνθρωπος, ὡσάν παράφρων ἀποξενώνεται ἀπό ὅλη αὐτὴν τὴν νέα κοσμογονία τῆς ἀγάπης τοῦ Δημιουργοῦ, καί χειριζόμενος ἀδέξια, μέ ἀφελῆ προχειρότητα τό αὐτεξούσιο, πού χαρισματικά ἔλαβε ἀπ' Αὐτόν, ἀποφασίζει καί πάλι νά μὴν ἀποδεχθῆ τοὺς ὅρους τῆς ἀγάπης Του. Αὐτονομεῖται ζώντας μιά ἐγωκεντρικὴ ζωὴ, μέ μόνο τίς στρεβλές ἐπινοήσεις τῆς αὐτοκαταστροφικῆς φιλαυτίας του.

Ὁ Ἅγιος Δημιουργὸς τίμησε μέ πολλές τιμές τό ἔμψυχο πλάσμα Του. Μία ἀπό τίς ὑψηλότες τιμές εἶναι, τό ὅτι θέλησε νά εἶναι ὁ ἄνθρωπος συν-δημιουργὸς Του στήν γέννησι νέων ἀνθρώπων. Νά συνεργάζεται μέ τὴν Χάρι Του γιὰ τὴν δημιουργία νέας ζωῆς. Καί τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, νά ὀνομάζονται καί δικὰ του τέκνα.

Ἡ ἀνταρσία τοῦ ἀπειθαρχοῦ καί ἐγωιστῆ ἀνθρώπου ὡστόσο συνεχίζει νά μολύνῃ τὰ πάντα. Ἔτσι καί στήν σπουδαία αὐτὴν ἀποστολή, μέ τὴν ὁποία τόν προίκισε ὁ Θεός, στήν συνεργασία Του δηλ. στό «*θαῦμα τῆς ζωῆς*», μέ ὑποκίνησι βέβαια κι ἀπό τόν μισόθεο καί μισάνθρωπο διάβολο, τόν ὀδηγεῖ στό ἀντίθετο ἀποτέλεσμα, ἀπ' αὐτό πού ἡ ἀγάπη τοῦ Δημιουργοῦ εἶχε θεσπίσει γι' αὐτόν.

Ὁ Ἅγιος Θεὸς δημιουργεῖ ζωὴ, ὁ ὑπερήφανος ὅμως, ἐγωιστῆς ἄνθρωπος, ἐπαναστατώντας ἐναντίον Του ἐφευρίσκει, μηχανεύεται θάνατο! Καί ἔτσι φθάνει, ἕως καί στό νά φονεύῃ αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ παιδιά του, τὰ σπλάγχχνα του!

Πλάθει δέ ἄλλοθι, κατασκευάζει σκευωρίες, δικαιολογεῖ τὰ ἀδικαιολόγητα, γιὰ νά κἀνῃ τελικά καί νά στηρίξῃ τό θέλημά του.

Ἔνα ἀπό τὰ «ἀστεία» ἐπιχειρήματα γιὰ τὴν ἐγωιστικὴ αὐτὴ ἐπιλογή του εἶναι, ὅτι τάχα τὰ κυφορούμενα ἔμβρυα «*δέν εἶναι ἀκόμη ἄνθρωποι*».

Εἶναι γνωστό, ὅτι χρονικὴ ἀρχὴ τῆς ζωῆς ὀρίζεται μόνο ὡς ἡ στιγμή τῆς *συλλήψεως* τοῦ ἀνθρώπου, κι ὄχι κάτι ἄλλο μέ ὁποιαδήποτε συμβατικά κι αὐθαίρετα κριτήρια. Ἡ ζωὴ ἀρχίζει «*ἐξ ἄκρας συλλήψεως*». Κι αὐτό διακηρῦσσει ἡ Ἐκκλησία.

Δέν θά ἀναλωθοῦμε ἐδῶ σέ ἀναλυτικὲς παραθέσεις ἀποδεικτικὲς περὶ τοῦ προφανοῦς, ὅτι δηλ. καί κατά τόν χρόνο τῆς κυφορίας, τό ἔμβρυο εἶναι ἤδη ἄνθρωπος. Δέν ὑπάρχει ἄλλωστε κανένα ἀμφιλεγόμενο σημεῖο ἢ κενό περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος θεολογικῶς. Μόνο λίγες ἐπισημάνσεις θά κἀνω, πού νομίζω πὼς συμβάλλουν ἐπαρκῶς.

Σέ ὅλη τὴν Ἁγία Γραφή, Παλαιά καί Καινὴ Διαθήκη, δέν ὑπάρχει πουθενά ἡ λέξις «*ἔμβρυον*», γιὰ νά δηλωθῇ δηλ. ἀποκλειστικά τό κυφορούμενο παιδί. Ἀντ' αὐτῆς δέ χρησιμοποιοῦνται οἱ λέξεις «*βρέφος*» ἢ «*παιδίον*», πού τίθενται μέν κατ' ἔξοχὴν γιὰ τὰ ἤδη γεννηθέντα τέκνα, ἀλλά καί γιὰ τὰ κυφορούμενα ἀκόμη ἔμβρυα. Δηλώνοντας καί μ' αὐτόν τόν ἕμμεσο τρόπο, ὁ θεόπνευστος λόγος, ὅτι δέν ὑπάρχει οὐσιαστικὴ, εἰδοποιὸς διαφορὰ μεταξὺ

των δύο αυτών περιόδων της ζωής του ανθρώπου.

Στήν Παλαιά Διαθήκη και συγκεκριμένα στο βιβλίο της Γενέσεως, αναφέρεται σχετικά με την κυοφορία των δύο τέκνων (Ήσαυ και Ίακώβ) του Πατριάρχου Ίσαάκ και της γυναίκός του δικαίας Ρεβέκκας: «... και συνέλαβεν ἐν γαστρὶ Ρεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ (τοῦ πατριάρχου Ίσαάκ). Ἐσχίρωτων δὲ τὰ παιδιά ἐν αὐτῇ» (Γεν. κε' 21-22).

Στήν Καινή δέ Διαθήκη και κατά τήν ἐπίσκεψι τῆς Κυρίας Θεοτόκου στήν ἐξαδέλφη της, ἡ μητέρα τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἁγία Ἐλισάβετ, λέγει στήν Παναγία: «... ἰδοὺ γάρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτιά μου, ἐσχίρωσε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιᾶσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου...» (Λουκ. α' 44).

Τὴν ἴδια ὁμως αὐτὴ λέξι «βρέφος» συναντοῦμε και γιὰ τὸ ἤδη γεννηθέν Παιδίον. Ὅταν στήν γέννησι τοῦ Χριστοῦ, εἶπε ὁ Ἄγγελος στοὺς ποιμένες: «... ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστὶν Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ· και τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον και κείμενον ἐν φάτνῃ» (Λουκ. β' 12).

Σέ παλαιὰ λεξικά, και οἱ δύο αὐτές λέξεις («ἐμβρυον» και «βρέφος») χρησιμοποιοῦνται γιὰ νά ἐκφράσουν ἀδιακρίτως κάποια ἀπὸ τίς ἀνωτέρω ἔννοιες (κυοφοροῦμενο ἢ ἤδη νεογέννητο). Μάλιστα ἡ λέξι «βρέφος» ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τὴν σανσκριτικὴ ὡς τὸ «συλληφθὲν ἐν τῇ μήτρᾳ» (βλ. λεξικό Σταματάκου).

Γιὰ τὴν Ἁγία Γραφή, λοιπόν, γιὰ τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἓνα βρέφος, κυοφοροῦμενο ἢ νεογέννητο, εἶναι ἤδη ἄνθρωπος, παιδίον, τέκνον Θεοῦ. Κι αὐτὸ φυσικά ἰσχύει πολὺ περισσότερο στοὺς Ἁγίους και πάνω ἀπ' ὅλους στὸν ἴδιο τὸν Κύριο, τὸν ἐνανθρωπήσαντα Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Στὸ ἀπολυτίκιο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὴν ἡμέρα δηλ. πού ἐορτάζουμε τὴν σύλληψι τοῦ Θεοῦ-Λόγου στήν ἀχραντο κοιλία τῆς Θεοτόκου, ψάλλουμε: «Σήμερον... ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται»...

Κατὰ τὴν ἐρμηνεία δέ τῶν ἁγίων Πατέρων, ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμή τῆς ἁγίας συλλήψεως Του, και σέ ὅλα τὰ στάδια τῆς κατά σάρκα νηπιακῆς και παιδικῆς Του ἡλικίας, «ὁ Παῖς Ἰησοῦς» εἶναι πάντοτε «ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης και Κύριος». Ἔτσι κι αὐτὸ θεολογεῖται και περιγράφεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία σέ κάθε σχετικὴ εἰκόνα-ἁγιογραφία, και παρουσιάζεται ὁ Χριστός ὡς εὐλογῶν και δὴ με χαρακτηριστικὰ προσώπου ἐνήλικος ἀνθρώπου κι ὄχι τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Λέγουν ἐπίσης οἱ ἅγιοι Πατέρες, ὅτι κατὰ τὴν ἐνανθρώπησί Του διερχόμενος ὁ Κύριος ἀπὸ ὅλα τὰ στάδια ἡλικίας, ἀπὸ τὴν σύλληψι ἕως και τὴν ἐνηλικίωσι, εὐλόγησε ὅλες τίς ἀντίστοιχες ἡλικίες τοῦ ἀνθρώπου, ἄρα και τὸν χρόνο τῆς ἐμβρυϊκῆς ἡλικίας. Θέλοντας δηλ. ὁ Ἅγιος Θεός, τὰ τέκνα Του, ἀπὸ τὸ πρῶμο αὐτὸ ἀκόμη στάδιο τῆς ἡλικίας τους, νά ἀπολαμβάνουν τὴν Χάρι Του, και ἔτσι νά ἔχη σέ ὅλες τίς περιόδους μέγα νόημα ἡ ζωὴ και ὑπαρξίς τους ἐν Αὐτῷ, με προοπτικὴ τὴν αἰώνιο βασιλεία Του.

Σύμφωνα μέ τόν ὄσιο Γρηγόριο τόν Σιναΐτη:

«Καθένας πού βαπτίσθηκε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὀφείλει νά διέλθῃ λαμβάνοντας Χάρι Θεοῦ κι εὐλογίες ἀπ' ὅλες τίς περιόδους τῆς κατά σάρκα ἡλικίας τοῦ Χριστοῦ. Διότι προσέλαβε ὁ Χριστιανός τήν δύναμι ὄλων αὐτῶν, καί μέσω τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου μπορεί νά τίς εὔρη καί νά τίς γνωρίσῃ. Καί ἡ μέν σύλληψις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ἀρραβῶνας τοῦ Πνεύματος· ἡ δέ γέννησίς Του, ἡ ἐνέργεια τῆς ἀγαλιάσεως...» (Φιλοκαλία, ἐκδ. Ἀστήρ, Ἀθήναι 1976, τ. Δ', σ. 63).

Ὅλα αὐτά ἀποδεικνύουν σαφῶς τήν ἱερότητα καί μεγάλη ἀξία αὐτῆς τῆς πρώτης περιόδου τῆς ζωῆς, ὅπως ἐξηγοῦσαν σέ πολλούς Χριστιανούς καί οἱ σύγχρονοί μας Ὅσιοι, Πορφύριος καί Παΐσιος οἱ Ἁγιορεῖτες. Ἐκानαν μάλιστα, αὐτοί οἱ Ἅγιοι, πολλές συστάσεις γιά τήν καλή καί ἐν Χριστῷ εἰρηνική κιοφορία τῶν ἐγκύων γυναικῶν, ὑπογραμμίζοντας πόσο πολύ συμβάλλει αὐτή στήν ὄλη μετέπειτα ζωή τῶν παιδιῶν.

Ἐλεγε ὁ ἅγιος Παΐσιος: «Ἡ γυναίκα, ὅταν εἶναι ἐγκυος, πρέπει νά εἶναι ἤρεμη, νά διαβάξῃ τό Εὐαγγέλιο, νά προσεύχεται, νά λέγῃ τήν εὐχή. Ἐτσι ἀγιάζεται καί τό παιδί. Ἀπό τώρα ἀρχίζει ἡ ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ. Νά προσέχῃς, νά μή στενοχωρῆς τήν ἐγκυο γιά κανένα λόγο».

Καί ὁ ὄσιος Πορφύριος: «Ἡ σύλληψη ἑνός παιδιοῦ εἶναι πράξη ἀγάπης καί πρέπει νά γίνεται σέ συνθήκες ἀποδοχῆς, εἰρήνης καί ἀγάπης. Τό ἐμβρυο μπορεί νά πληρωθῆ ἀπό τήν πρώτη ὥρα τῆς συλλήψεώς του, ὅταν οἱ γονεῖς του κατά τήν σύλληψή του δέν ἀγαπῶνται ἢ δέν τό ἐπιθυμοῦν».

Κατά τόν χρόνο τῆς κιοφορίας γίνεται ἡ πρώτη ἀγαπητική, θυσιαστική προσφορά τῆς μητέρας (καί τοῦ πατέρα βέβαια κατά δεύτερο λόγο) πρὸς τό νέο μέλος τῆς «κατ' οἶκον Ἐκκλησίας» τους. Εἶναι ἡ ἀρχή τῆς διακονίας τους πρὸς τόν νέο συνάνθρωπο. Ἐνα διακόνημα ἀγάπης, ὅπως λέμε στό Ἅγιον Ὅρος. Πού ὅταν γίνεται ἐν ὑπακοῇ καί ὡς κατενώπιον Θεοῦ, ἀποβαίνει σωτήριο ὄχι μόνο γιά τόν διακονούμενο, ἀλλά καί γι' αὐτόν πού διακονεῖ.

Ἐξ ἄλλου οἱ πιστοί πού καλῶς θά διακονήσουν γιά τόν Χριστό τά κιοφορούμενα τέκνα τους καί θά τά ἀφήσουν νά ζήσουν γιά τήν συμμετοχή τους στήν Χάρι τοῦ Θεοῦ, ἐν ἡμέρα Κρίσεως θά τιμηθοῦν μέ τόν λόγο τοῦ δικαιοκρίτου Κυρίου: «Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνι τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. κε' 40).

Τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιά τήν καλή αὐτή διακονία καί ἄσκησι ὑπακοῆς στό ἅγιο θέλημά Του, στεροῦνται δυστυχῶς οἱ γονεῖς πού ἀποφασίζουν καί πραγματοποιοῦν ἔκτρωσι τῆς κιοφορούμενης νέας ζωῆς. Ἀντίθετα, μέ τέτοιες πράξεις ἀδιαφορίας καί ἀλαξονείας πρὸς τόν πλησίον (καί τί πῖό «πλησίον» ἀπό τό δικό σου βρέφος!), ἡ ὄλη ζωή τους ἐγκλωβίζεται στήν αὐτοκαταστροφή τῆς ἀνελεύθερης φιλαυτίας τους.

Ὁ μακαριστός Γέροντάς μας, π. Γεώργιος (Καψάνης, † 2014), μέ πολύ πόνο καί κόπο ἀγωνίσθηκε ὑπερβολικά καί παντοιοτρόπως κατά τῆς νομιμοποιήσεως τῶν ἐκτρώσεων. Ἐλεγε σέ μία ὁμιλία του σχετικά μέ τήν ἐλευθερία καί τά λεγόμενα «ἀτομικά δικαιώματα» τοῦ ἀνθρώπου:

«... Ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία δέν εἶναι ἀτομική ἀνεξαρτησία, ἀλλά ἀγάπη καί κοινωνία προσώπων. Εἶναι λάθος νά ταυτίζουμε τήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία μέ τά ἀτομικά δικαιώματα ἢ τήν ἀτομική ἀνεξαρτησία. Ἡ ἀτομική ἀνεξαρτησία, πού ἀποκόπτει τόν ἕνα ἀπό τόν ἄλλο, εἶναι ὁ θάνατος τῆς ἐλευθερίας. Ἡ ἐλευθερία μας πάντοτε εἶναι σέ συνάρτησι μέ τόν Τριαδικό

Θεό, μέ τά πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, καί τά πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν μας. Στήν κοινωνία τῆς ἀγάπης. Γι' αὐτό καί μπορούμε νά ποῦμε, ὅτι ἐλευθερία καί ἀγάπη εἶναι συνώνυμα. Τήν ὥρα πού ἀγαπᾶς, εἶσαι ἐλεύθερος. Περιεχόμενο τῆς ἐλευθερίας εἶναι ἡ ἀγάπη. Εἶμαι ἐλεύθερος, ὅταν ἀγαπῶ, ὄχι ὅταν ικανοποιῶ τόν ἐγωισμό μου. Καί αὐτό νομίζω, ὅτι εἶναι τό λάθος πού γίνεται σήμερα: ὅτι ἡ ἐλευθερία περιορίζεται δέν τοποθετεῖται στήν ἀγάπη.

»Ἐτσι ἐνεργοῦν, ὅσοι προσπαθοῦν νά δικαιώσουν π.χ. τίς ἀμβλώσεις. Δέν ξέρω ἂν ἀκούσατε, αὐτό πού ἀπαιτοῦν οἱ φεμινίστριες: «τό σῶμα μας μᾶς ἀνήκει». («Ἡ μητρότητα εἶναι ἐπιλογή», διαβάζαμε κάπου πρῖν μποῦμε μέσα σ' αὐτόν τόν χῶρο). Δηλαδή (πιστεύουν ὅτι) ἐλευθερία εἶναι ἡ ἐγωιστική μου ικανοποίησις... Ὅμως σ' ἀλήθεια εἶμαι ἐλεύθερος, ὅταν κάνω αὐτό πού ἀπαιτεῖ ἡ ἀγάπη καί θέλει ὁ Θεός... Καί... ἐνῶ τόσος λόγος γίνεται γιά ἀτομικά δικαιώματα καί γιά ἐλευθερία, ὅλο καί περισσότερο ὑποδουλωνόμαστε, καί στά πάθη μας καί γενικά σέ δομές ζωῆς, οἱ ὁποῖες κάθε ἄλλο παρά ἐλευθερώνουν τόν ἄνθρωπο...». (Ὁμιλία στήν Θεολογική Σχολή Πανεπ. Ἀθηνῶν, 1988).

Ὡστόσο παρά τίς παρακλήσεις καί προσευχές πολλῶν, ἡ σύγχρονη Ἑλληνική κοινωνία, τουλάχιστον διά στόματος καί ἀποφάσεων τῶν ἀρχόντων, «οὐκ ἠβουλήθη συνίεναί». Ἐπί τόσες δεκαετίες ὁ ἄνομος τοῦτος νόμος παραμένει σέ ἰσχύ, παρασύροντας στόν ἀφανισμό ἑκατομμύρια ἀθῶων τέκνων τοῦ Θεοῦ, καί βυθίζοντας σέ πνευματικό σκότος καί κατάπτωση τήν Πατριδα. Ἐτσι τό μόνο πού ἀπομένει πιά, εἶναι ἡ μετάνοια...!

Μετάνοια...! Ἡ ὄντως ἐργασία τοῦ Χριστιανοῦ, ἡ ἀνώτερη δημιουργία τῆς ζωῆς του! Τό βαθύτατο, συνεχές, γλυκύ κεντρί τῆς συνειδήσεως, πού κεντᾶ καί πληγώνει εἰρηνικά τήν ψυχή, πληροφορῶντας την, ὅτι ἡ ζωή μου δέν ἀρέσει, δέν ἀναπαύει τόν Δημιουργό καί Πατέρα μου.

Ἀναφέρει θεολογικώτατα ὁ μακαριστός ἅγιος Γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ: «Ὅταν ἦλθε ὁ Κύριος στήν γῆ, εἶπε πρῖν ἀπό ὅλα: «Μετανοεῖτε». Ὁ λόγος αὐτός ἀποτελοῦσε τή συνέχεια τῆς συνομιλίας τοῦ Θεοῦ μέ τόν Ἀδάμ στόν Παράδεισο» (Μετά τήν παρακοή του, δηλ., τότε πού προσπαθοῦσε ὁ Ἅγιος Θεός νά τόν ὀδηγήσει σέ μετάνοια...). (Ὁικοδομῶντας τόν Νασ τοῦ Θεοῦ, ἐκδ. Ἰ. Μονῆς Τιμίου Προδρόμου, Ἐσσεξ, 2014, τ. Γ', σ. 137). Γι' αὐτό καί «Ἡ μετάνοια εἶναι ἡ βάση ὅλης τῆς πνευματικῆς ἀσκήσεως». (ὁ. ἀ., τ. Β', σ. 214). Καί ὁ ἄββᾶς Ἰσαάκ (ὁ Σύρος): «... οὐδεμία τῶν ἀρετῶν ὑψηλοτέρα τῆς μετανοίας». (Τά εὐρεθέντα ἀσκητικά, ἐκδ. Ρηγοπούλου, Θεσ/νίκη, 1977, σ. 220).

Ὡστε καί ἡ Ἐκκλησία συνεχῶς μᾶς ὑπενθυμίζει: «Τόν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καί μετάνοια ἐκτελέσαι...».

Ὁφείλουμε, κατά τήν λειτουργική αὐτήν αἴτησι, νά ζοῦμε μέ εἰρήνη καί μετάνοια μαζί-ταυτόχρονα, ὅσον χρόνο ὁ Ἅγιος Θεός εὐδοκήσει νά ζήσουμε σ' αὐτόν τόν κόσμον.

Καί πόσο σοφά μᾶς καθοδηγεῖ ἡ Ἐκκλησία: Τό κάθε ἓνα ἀπό τά δύο («εἰρήνη» καί «μετάνοια») προσδιορίζει τήν γνησιότητα τοῦ ἄλλου. Ὁφείλει δηλ. ἡ μετάνοιά μας νά εἶναι ἀληθινή, εἰλικρινής, ὥστε νά φέρῃ καί πνευματική εἰρήνη, ἀνάπανσι στήν καρδιά. Αὐτή δέ πάλι ἡ καλή, ἐν Χριστῶ εἰρήνη τῆς καρδίας νά φανερώνη θεάρεστο τόν ταπεινό ἀγῶνα τῆς μετανοίας μας. Γιὰ νά μή ζοῦμε μέ ἓνα ψεύτικο, κοσμικό ἐφησυχασμό,

κι έτσι χωρίς μετάνοια, αλλά κι ούτε πάλι με μιά ἐγωιστική, ταραχώδη με-
ταμέλεια γιά τίς ἁμαρτίες μας, καί γι' αὐτό δίχως εἰρήνη. Καί μέ τά δύο
μαζί, ζῆ ὁ πιστός τήν ἀληθῆ ζωή μέ τόν Χριστό, τήν ἐνυπόστατη Ἀλήθεια.

Τά ἴδια αὐτά νοήματα μέ ἄλλα λόγια ἐκφράζει καί τό οὐράνιο μήνυμα,
πού δέχθηκε ὁ ὄσιος Σιλουανός ὁ Ἄγιορείτης, τό ὁποῖο ἰσχύει καί γιά μᾶς
σήμερα: *«Κράτει τόν νοῦν σου εἰς τόν ἄδην καί μὴ ἀπελλιζου».*

Κι αὐτή ἡ ἐν εἰρήνῃ καί ἐπ' ἐλπίδι Χριστοῦ σωτηριώδης μετάνοια εἶναι
μέγα δῶρο Θεοῦ, δύναμις Θεοῦ πρὸς ἐπιστροφή, διόρθωσι, σωτηρία.

Ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, ὅτι *«... ὅσοι... ἔλαβον αὐτὸν (τόν
Χριστόν), ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύου-
σιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ»* (Ἰωάν. α' 12).

Κι ἐμεῖς, πού πιστεύουμε στόν Χριστό, λάβαμε τήν ἐξουσία Του, νά γί-
νουμε τέκνα Θεοῦ. Ὡστόσο ἡ ζωή μας δέν εἶναι πράγματι ζωή πίστεως.
Καί πονοῦμε γι' αὐτό!

Γι' αὐτό καί λέγει ὁ ὄσιος Θαλάσσιος: *Ναί μέν, «Ἐλάβομεν ἐξουσίαν τέ-
κνα Θεοῦ γενέσθαι· οὐ γινόμεθα δέ, εἰ μὴ τὰ πάθη ἀποδυσώμεθα»* («δέν
γινόμαστε ὅμως ἀληθινά τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἐάν δέν βγάλουμε ἀπό πάνω μας
τά πάθη»). Ὄποτε, *«Κανείς ἄς μὴ νομίζει, ὅτι ἔγινε ἤδη τέκνον Θεοῦ, κατὰ
Χάρι καὶ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅσο ἀκόμη δέν ἀπέκτησε τὰ θεῖα
χαρακτηριστικά καὶ τίς ἰδιότητες τῶν ἁρετῶν τοῦ Χριστοῦ».* (Φιλοκαλία,
ἐκδ. Ἀσπῆρ, Ἀθήναι 958, τ. Β', σ. 214, νζ').

Ἔτσι λοιπόν κι ἐμεῖς κατὰ τὸν καθημερινὸ ταπεινὸ ἀγῶνα μας, αἰσθα-
νόμαστε ὅτι εὐρισκόμαστε σέ κατάστασι πνευματικῆς *«κνοφορίας»* μέσα
στήν πνευματικὴ μήτρα τῆς Μάνας μας, τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας. Ὅπου μέ
τήν στοργικὴ φροντίδα Τῆς ἀγωνιζόμεστε νά μετανοοῦμε *«... μέχρι κα-
ταντήσωμεν... εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ
Χριστοῦ...»* (Ἐφεσ. δ' 13).

Νά λοιπόν Κύριε! Σοῦ προσφέρουμε τήν ἀποτυχία μας, τήν σύγχρονη
τραγωδία μας, καί σάν πρόσωπα, ἀλλά καί σάν Ἔθνος. Αὐτὴν πού ζοῦμε
καί καλά γνωρίζουμε:

*«... ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν τα-
πεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν
τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἠγουμένος...».* («... ἔχουμε τα-
πεινωθῆ πιό πολὺ κι ἀπ' ὅλα τὰ ἔθνη. Εἴμαστε ἐξουδενωμένοι, περιφρο-
νημένοι σ' ὅλη τήν γῆ γιά τίς ἁμαρτίες μας. Καί δέν ὑπάρχει κατ' αὐτόν
τόν καιρὸ σέ μᾶς, οὔτε ἱκανὸς ἀρχηγὸς οὔτε προφήτης οὔτε κάποιος πού
νά μᾶς καθοδηγῆ σωστά...», *Προσευχὴ Ἁγίων Τριῶν Παίδων*, Δαν. γ' 13).

Κι ὅλα αὐτά τά πάθαμε διότι: *«Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπι-
όν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν».* («Δέν τη-
ρήσαμε τίς ἐντολές Σου, δέν κάναμε ὅπως μᾶς παρήγγειλες», Μ. Κανών, ζ' ὥδη).

Πονοῦμε καί θρηνοῦμε γιά τίς ἀμέτρητες ἐκτροπώσεις στόν εὐλογημένο
αὐτόν τόπο, γιά τήν *«ὑβρι»* αὐτῆ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς Ἐσένα, τόν Ἅγιο
Θεὸ καί Εὐργέτη μας.

Δέν ἐξαιροῦμε τόν ἑαυτὸ μας ἀπ' ὅσους καί ὅσες ἐφόνευσαν καί συνε-
χίζουν ἀκόμη νά φονεύουν τά παιδιὰ τους, τά παιδιὰ σου, Κύριε! Εἴμα-
στε κι ἐμεῖς *«ὁστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων τους καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός τους»*
(Γεν. β' 23). Κι ἐμεῖς παρόμοια κάνουμε (μέ ἄλλους τρόπους) καί ἴσως καί
χειρότερα...

Πονοῦμε ὅμως, πρῶτα βέβαια γιά τό δικό μας κατάντημα, καί μετά καί γι' αὐτούς. Πονοῦμε καί γιά ὅλες τίς ἀποστασίες μας ἀπό τήν ἱστορία καί παράδοσι αὐτοῦ τοῦ τόπου, πού εἶναι ζυμωμένος μέ ἄπειρα ἁγιασμένα αἵματα, μέ ἰδρωτές τίμιους, μέ δάκρυα ἱερά, Ἁγίων, Δικαίων, Ἡρώων...

Θρηνοῦμε γι' αὐτήν τήν Πατρίδα, πού μέσα σέ λίγες μόλις δεκαετίες καί μέ κάθε τρόπο μολύναμε, ἀχρειώσαμε, καταστρέψαμε! Πονοῦμε, γλυκύτατε Χριστέ, πού δέν μετανοοῦμε, οἱ Νεοέλληνες, γιά τόν ξεπεσμό μας αὐτόν! Ἀλλά καί δικαιολογοῦμαστε, ρίχνοντας σέ ἄλλους καί σέ ἄλλα τό φταιξιμο.

Κι αὐτό εἶναι τό χειρότερο. Γι' αὐτό ἐξωρίσθηκαν οἱ Πρωτόπλαστοι ἀπό τόν Παράδεισο τῆς τρυφῆς. Ὅχι τόσο γιατί ἀμάρτησαν, ὄχι γιατί παρήκουσαν, ἀλλά γιατί δέν μετάνιωσαν γιά τήν παρακοή καί πτῶσι τους. Δέν θρηνησαν, δέν ἔκλαυσαν, ὅσο ἦσαν μέσα ἀκόμη στόν Παράδεισο. Παρά μόνο, ὅταν τόν ἔβλεπαν πιά ἀπό μακρυνά. Μόνο τότε ἄρχισαν νά θρηνοῦν σ' ὅλη τους τήν ζωή. *«Παράδεισε, Παράδεισε...!»*.

Ἔτσι κι ἐμεῖς. Σάν πεισματάρικα παιδιὰ κι ἀνόητα, σάν νά περιμένουμε νά ἐξορισθοῦμε πρῶτα, νά χάσουμε ὅλα τά καλά, κι ἔπειτα νά ἀρχίσουμε νά θρηνοῦμε τήν ἀπώλειά τους... Πονοῦμε λοιπόν πού δέν μετανοοῦμε, πού δέν βάζουμε ἀρχή μετανοίας, οἱ Ἕλληνες! Θρηνοῦμε γι' αὐτήν τήν ἀμετανοησία μας! Ἴσως δηλ. κατά κάποιον τρόπο, μετανοοῦμε πού δέν ἔχουμε μετάνοια...!

«Ἀλλά», Σὺ Κύριε, *«μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός!»*. Μόνο αὐτό τολμοῦμε νά Σοῦ ζητοῦμε: *«Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα! Μὴ μᾶς ἐγκαταλείψῃς, μὴ μᾶς ἀποστραφῆς ἐντελῶς»*. Διότι μόνο αὐτό μᾶς φυλάσσει ἀπό τήν τελεσίδικη ἀποτυχία, τήν ἀπελπισία, τήν ἀπώλεια.

Σὺ εἶσαι ὁ Ἀληθής, ὁ Ἐλεήμων, ὁ Θεός τῶν Ἁγίων Πατέρων μας. Αὐτῶν τῶν παλαιῶν, πού Σὺ μᾶς ἔδωσες καί γνωρίσαμε ἐν Πνεύματι, κι αὐτῶν τῶν συγχρόνων μας, πού πάλι Σὺ μᾶς χάρισες γιά καθοδήγησι καί παρηγορία μας. Αὐτοῖ πού Σέ γνώρισαν, μᾶς μίλησαν γιά Σένα, Σέ ἔκαναν γνωστό καί σέ μᾶς... καί ἔτσι μᾶς στηρίζαν καί μᾶς στηρίζουν ἀκόμη... Λοιπόν, *«... μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός!»*.

Ἄν ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς, ἀρχίσῃ ἔτσι ταπεινά νά προσεύχεται στό ταμπεϊον του, μ' αὐτήν τήν αὐτογνωσία καί εἰρηνική αὐτομεμψία τῶν Ἁγίων...

Ἄν αὐτό τό πνεῦμα βαθεῖας καί εἰλικρινοῦς μετανοίας ἀρχίσῃ νά διέπῃ, ὅσο γίνεται καί πιό πολλούς, ἄρχοντες κι ἀρχόμενους στόν τόπο αὐτόν...

Ἄν ἡ προσευχή αὐτὴ καί μετάνοια τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων τῶν ἐν Βαβυλῶνι, γίνῃ θρηνητικὸ τραγουδι τοῦ γένους μας ἀπό τώρα, πρὶν ἔλθουν τά χειρότερα δεινά...

Κι ἂν οἱ ἄρχοντές μας – ἔστω καί κάποιοι ἀπ' αὐτούς – μπορέσουν, τολμήσουν, νά ἐξαγγείλουν τέτοια μεγαλειώδη κείμενα, ὡς διαγγέλματά τους...

Τότε ταπεινά θεωρῶ, ὅτι θά ἀξιωθοῦμε κι ἐμεῖς θαυμάτων στίς ἡμέρες μας! Ἡ *«Νινευί οὐ καταστραφήσεται»*, ἀλλά θά χαροῦμε ἀνάστασι καί ἀνακαίνισι... ψάλλοντας: *«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερῤῥύμητος, καὶ ὑπερῤῥύμενος εἰς τοὺς αἰῶνας...»!*

Ὅλα τά ὥραϊα καί μεγάλα ἀρχίζουν καί τελειῶνουν μέ τήν μετάνοια, ἀδελφοί! Ἀλλά, κι ἂν δέν ἀξιωθοῦμε νά ἰδοῦμε θαυμαστές μεταβολές... Καί ἂν γιά τίς ἀμαρτίες μας, τίς μεγάλες καί πολλές, δέν ὑπάρξῃ ἡ μεγάλη αὐτὴ μετάνοια στήν Πατρίδα... Καί τότε, κι ἀπό τώρα, ἀδελφοί, θά ἀναλάβουμε (καί πρέπει νά ἀναλάβουμε) ἐμεῖς νά μετανοοῦμε *«ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων»*. Ἄς ὑπάρχουν κάποιοι, νά μετανοοῦν ἐπὶ τέλους σ' αὐτήν τήν Πατρίδα!

Καί τότε (καί πάντοτε) *«... ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ἡμῶν. Ἀμήν!»*. (Β' Κορ. γ' 11).

ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ: «Η ΕΣΧΑΤΗ ΑΝΟΜΙΑ»!

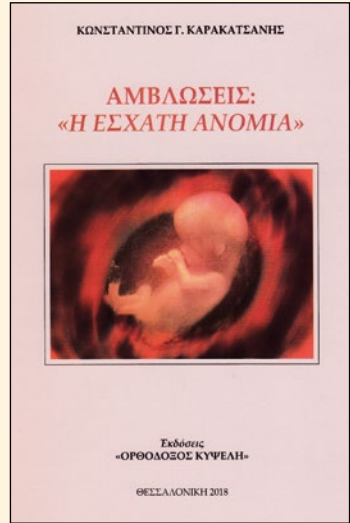
Με αυτόν τον τίτλο, κυκλοφορήθηκε πρόσφατα, από τις εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», ένα θαυμάσιο βιβλίο (Θεσ/κη 2018, σ.σ. 165). Συγγραφέας του είναι ο κ. **Κων/νος Καρακατσάνης**, τ. Καθηγητής Πυρηνικής Ιατρικής του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης και Πολύτεχνος.

Ο σεβαστός κ. Καθηγητής είναι γνωστός και από την ένασχόλησή του με θέματα βιοηθικής («έγκεφαλικός θάνατος» και μεταμοσχεύσεις).

Τό νέο βιβλίο του κ. Καρακατσάνη αφορά στο φοβερό πρόβλημα των Έκτρώσεων, πού όπως χαρακτηριστικά σημειώνει ο συγγραφέας στον Πρόλογό του: «Είναι πρόβλημα τό οποίο αφήνει τά θλιβερά, τά φρικτά αποτελέσματα του στό κνοφορούμενο έμβρυο, στους γονείς και ιδιαίτερα στή μητέρα, καθώς και σέ όλη τήν οικογένεια, τήν κοινωνία, τήν Πατρίδα μας» (σελ. 11). Τό προλογίζει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Άκαρνανίας κ. Κοσμάς.

Όπως μās πληροφορεί ο κ. Καθηγητής: «Στή μονογραφία αυτή έξετάζονται και περιγράφονται περιληπτικά ή θεώρηση των άμβλώσεων από τά δύο άντιμαχόμενα στρατόπεδα, τό νομικό καθεστώς για τίς άμβλώσεις στήν Ελλάδα, **τό έρώτημα σχετικά μέ τό πότε αρχίζει ή ανθρώπινη ζωή**, τά δικαιώματα του έμβρύου, ή ένδομήτρια ανάπτυξη του έμβρύου, ή βιωσιμότητα του έμβρύου στό σύγχρονο τεχνολογικό περιβάλλον, **τό έρώτημα τής δυνατότητας αντίληψης του πόνου στό έμβryo, ή in vitro/έξωσωματική γονιμοποίηση, ή σκοπιμότητα και τά προβλήματα του προγεννητικού έλέγχου**, καθώς και ο πειραματισμός στα έμβρυα. Έξετάζονται, επίσης, οι παράμετροι πού άφορούν στις άμβλώσεις..., καθώς και ή σχέση των άμβλώσεων μέ τήν εϋθανασία. **Περισσότερες πληροφορίες δίνονται για τό θέμα τής έπείγουσας άντισύλληψης, διότι υπάρχει σύγχυση (ήθελγημένη και μή) σχετικά μέ τούς μηχανισμούς δράσης των άντισυλληπτικών αυτών μεθόδων** (σημ. συντάξ.: μία από τίς δράσεις τους είναι **έκτροπική και όχι άντισυλληπτική**), αλλά και μέ τήν ήθική ή μή άποδοχή τους... Άναγράφονται επίσης οι άμεσες και οι όψιμες **έπιπλοκές των άμβλώσεων...**» (σελ. 18-19). Αυτά είναι κάποια από τά φλέγοντα θέματα, πού μέ ύπευθυνότητα και επιστημονική τεκμηρίωση διαπραγματεύεται ο συγγραφέας. Η θεματολογία του βιβλίου, πού μέ κατανοητό τρόπο έχει αναπτυχθεί, άπευθύνεται τόσο σέ ειδικούς όσο και σέ άπλους άναγνώστες. Είναι άξιοσημείωτη ή επισήμανση του κ. Καρακατσάνη: «... θεωρούμε ότι ή ύπεύθυνη ένήμερωση και γνώση είναι σημαντική και άπαραίτητη και για τήν ποιμαντική διακονία των Πνευματικών-Έξομολόγων» (σελ. 18).

Τό συνιστούμε θεομά και προτρέπουμε τούς άγαπητούς Άναγνώστες μας νά τό προμηθευτούν και νά τό προτείνουν και σ' άλλους, ιδιαίτερα σέ νέες και νέους, προκειμένου νά ένημερωθούν όλοι ύπεύθυνα για τίς έμβρυοκτόνες, αλλά και έθνοκτόνες εκτρώσεις. [Διάθεση: Έκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη» (τηλ. 2310.212659, ιστοσελίδα: www.orthodoxoskypseli.gr)].

ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ

ΣΤΟ ΑΓΕΝΝΗΤΟ ΠΑΙΔΙ...

από την 18η
ημέρα ΚΤΥΠΑ
η ΚΑΡΔΙΑ του;

από την
8η εβδομάδα
ΟΛΑ τα όργανά του
έχουν
δημιουργηθεί;

από την
42η ημέρα
ανιχνεύονται
ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑ
κύματα;

από τη 10η
εβδομάδα
ΝΟΙΩΘΕΙ ΠΟΝΟ;

ΦΩΤ.: ΕΜΒΡΥΟ 10 ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ

ΔΙΑΛΕΞΕ ΤΗ ΖΩΗ...!

ΚΙΝΗΜΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΤΡΩΣΕΩΝ

 φήστε με
να ζήσω!

www.afistemenaziso.gr

Ἡ ἐντυπωσιακὴ αὐτὴ ἀφίσα τοῦ Κινήματος «**Ἀφήστε με νὰ ζήσω!**» (διάστ. 34X49 ἐκ.) **διατίθεται δωρεάν**. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ προμηθευτεῖ κάποια ποσότητα, μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνήσῃ τόσο μὲ τὸ Κίνημα (e-mail: info@afistemenaziso.gr) ὅσο καὶ μὲ τὴν Π.Ε.Φί.Π. (e-mail: info@pefip.gr). Ὁ ἀγώνας ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ ἀγεννήτου παιδιοῦ καὶ ἐναντίον τῶν ἐκτρώσεων ἀφορᾶ ὅλους μας. Ἔστω καὶ μία ἀθώα ζωὴ νὰ σωθεῖ, ἀξίζει κάθε κόπο καὶ θυσιά! Γι' αὐτὸ προσκαλοῦμε ὅλους τοὺς Φίλους-Ἀναγνώστες μας νὰ συστρατευθοῦν μαζί μας σὲ αὐτὸν τό δύσκολο ἀγώνα (βλ. www.afistemenaziso.gr).

Έχουμε τή χαρά νά παρουσιάσουμε τό εικονιζόμενο ἐγκόλλιο **ἡμερολόγιο τοῦ 2019** τῶν ἐκλεκτῶν ἐκδόσεων «**Ορθόδοξος Κυψέλη**», τό ὁποῖο μᾶς ἐξέπληξε εὐχάριστα. Πρόκειται οὐσιαστικά γιά ἓνα μικρό βιβλίο (7Χ10 ἐκ., σ.σ. 208).

Ἐκτός ἀπό τό Ἡμερολόγιο-Εορτολόγιο, περιλαμβάνει «**ἀγιοπνευματικές διδασχές Ἁγίων καί ἐκλεκτῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ 20οῦ αἰῶνος**». Εἶναι μιά πραγματική «**Ορθόδοξη Πνευματική Πανοπλία**», πού ὅλοι μας ἔχουμε ἀνάγκη, προκειμένου νά ἀγωνισθοῦμε τόν «**καλόν ἀγῶνα**» τῆς Πίστεως.

Γράφει, μεταξύ ἄλλων, ὁ ἐκδότης στό προλογικό του Σημεῖωμα: «**Ἀπό τίς χιλιάδες τῶν φωτισμένων καί Ἁγίων τῆς Ὁρθοδοξίας πατέρων καί δι-**

**δασκάλων ἐπιλέξαμε μόνον πέντε ἀπό αὐτούς, τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὡς καί τρεῖς ἐπίσης κατὰ Θεόν σοφούς καί ἐναρέτους κληρικούς, διά νά μᾶς δώσουν κοινω-
νοῦς τῶν ἀγιοπνευματικῶν τους διδασχῶν καί ἐμπειριῶν**» (σελ. 3). Πρόκειται γιά τούς Ἁγίους **Ἰωάννη Κροστάνδης** († 20/12), **Σιλουανό Ἁγιορείτη** († 24/9), **Νικόλαο Ἀρχίδος** († 5/3), **Λουκά Κριμαίας** († 11/6), **Ἰουστίνο Πόποβιτς** († 14/6) καί τούς ἐναρέτους καί σοφούς **Κληρικούς-Ἀρχιμανδρίτες Ἰωήλ Γιαννακόπουλο** († 1966), **Ἐπιφάνιο Θεοδωρόπουλο** († 1989) καί **Ἀθανάσιο Μυτιληναῖο** († 2006).

Τό προτείνουμε ἀνεπιφύλακτα, ὅπως καί ὅλα τά ὠφέλιμα-πνευματικά βιβλία τῶν ἐκδόσεων «**Ορθόδοξος Κυψέλη**» (τηλ. 2310.212659, ἴστοσελίδα: www.orthodoxoskypseli.gr).

ΞΕΡΕΤΕ τί εἶναι καί τί προσφέρει ὁ ΠΑ.ΣΥ.Π.Α.Π. («Πανελλήνιος Σύνδεσμος Προστασίας Ἀγεννήτου Παιδιοῦ»);

ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ σωστά τίς ΓΥΝΑΙΚΕΣ — καί τῆς ἐφηβικῆς καί προεφηβικῆς ἡλικίας νέες, ἀλλά καί γενικά τούς ΝΕΟΥΣ—, ὥστε νά μὴ καταλήξουν ΠΟΤΕ στήν τραγική ΕΚΤΡΩΣΗ (οὔτε τή χειρουργική οὔτε τή φαρμακευτική, ἔστω κάποιων ὥρων καί ἡμερῶν, μέ ὁποιαδήποτε μορφή ἀντισυλληπτικῶν: «**χάπι ἐπόμενης ἡμέρας**» κ.λπ., ὅπως καί μέ «**σπιράλ**», πού εἶναι πρῶμη ΕΚΤΡΩΣΗ-ΦΟΝΟΣ), ἀλλ' οὔτε καί στή ΣΤΕΙΡΩΣΗ. (Οἱ Ἱεροί Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας «**κανονίζουν**» τήν ἔκτρωση μέ πολυετή στέρηση τῆς θ. Κοινωνίας καί τή στείρωση μέ Ζετή ἀφορισμό!). Συνυπεύθινοι εἶναι καί οἱ ἄνδρες-σύζυγοι, ἀλλά καί «**σύντροφοι**», ὅπως καί οἱ ἱατροί, οἱ φαρμακοποιοί καί οἱ λοιποὶ συνεργοῦντες...

Κάθε ΓΥΝΑΙΚΑ λοιπόν «**ΑΓΑΜΗ**», ἀλλά καί **ΕΓΓΑΜΗ**, πού ἀντιμετωπίζει πειρασμό ἢ κίνδυνο ΕΚΤΡΩΣΕΩΣ ἢ ΣΤΕΙΡΩΣΕΩΣ, ἄς μὴ δυσκολευθεῖ νά ἐπικοινωνήσει μέ τόν ΠΑ.ΣΥ.Π.Α.Π., πού συστεγάζεται καί συνεργάζεται μέ τήν Π.Ε.Φ.Π. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά ὅσους γνωρίζουν ἐγκύους, πού κινδυνεύουν νά ὀδηγηθοῦν σέ ἔκτρωση. Γράψτε ἢ τηλεφωνεῖστε ἢ ἐπισκεφθεῖτε μας. Ἡ **ΑΝΩΝΥΜΙΑ** εἶναι σεβαστή. **ΠΡΟΣΟΧΗ** ἐπίσης καί ἀποφυγή ἀπό τά «**Κέντρα Οἰκογενειακοῦ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ**», πού συνιστοῦν ἀντισύλληψη, ἀλλά καί ΕΚΤΡΩΣΗ!... Μακριά ἀπό τέτοια κέντρα, πού δυστυχῶς προπαγανδίζονται καί διαφημίζονται πιεστικά... Ζητήστε καί σχετικά ἔντυπα, πού διαθέτουμε ΔΩΡΕΑΝ, ὅπως καί κάθε παρεχόμενη βοήθεια γίνετα ΔΩΡΕΑΝ. Συμβουλευθεῖτε καί ἐμπειρο Πνευματικό.

Τηλέφωνα ἐπικοινωνίας: 210-38.38.496, 210-38.22.586, FAX: 210-38.39.509. E-mail: info@pefip.gr

**Ἀφήστε με
νά ζήσω!**

• «Μοῦ ἔχετε δώσει πολλή χαρά, πολλῆς φορές...»!

Ἀγαπητή Π.Ε.ΦΙ.Π.

Εὐχαριστῶ πολύ γιὰ ὅλα τὰ παιχνίδια καί τὰ ροῦχα, πού μοῦ ἔχετε στείλει στό δέμα. Μοῦ ἔχετε δώσει πολλή χαρά, πολλῆς φορές. Μέσα ἀπό τήν καρδιά μου σᾶς εὐχομαι ὑγεία, εὐλογία καί χαρά. Μέ πολλή ἀγάπη

Ν. Θεσ/νίκης, 5. 2. 2018.

Μαρίνα

Σχόλιο Συντάξεως. Αὐτό τό σύντομο, ἀλλά χαριτωμένο γράμμα ἔστειλε ἡ μικρή Μαρίνα, μαθήτρια ΣΤ΄ Δημοτικοῦ, 9ο καί τελευταῖο παιδί Ὑπερπολύτεκνης Οἰκογενείας. Τῆς εὐχόμαστε καλή κι εὐλογημένη σχολική χρονιά καί καλή πρόοδο.

Τό δέμα μέ τὰ ροῦχα καί τὰ παιχνίδια, πού ἀναφέρει, εἶναι ἓνα ἀπό τὰ 3.200 περίπου 20κιλα δέματα πού ἀποστέλλει ἐτησίως ἡ Π.Ε.ΦΙ.Π. στίς Πολύτεκνες Οἰκογένειες τοῦ Μητρώου της. Πρόκειται γιά προσφορές

τῶν ἀπανταχοῦ Φίλων τῶν Πολυτέκνων, στούς ὁποίους, μαζί μέ τή μικρή Μαρίνα, εὐχόμαστε «μέσα ἀπό τήν καρδιά μας ὑγεία, εὐλογία καί χαρά».

Ἐπ' εὐκαιρία, ἐπενθυμίζουμε στούς Φίλους-Δωρητές μας, ὅτι αὐτή τήν περίοδο ὑπάρχει μεγάλη ἀνάγκη ἀπό ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΙΔΗ (βλ. ὀπισθόφυλλο τοῦ παρόντος), τὰ ὁποῖα μέ πολλή χαρά καί ἀνυπομονησία περιμένουν τὰ ἀξιαγάπητα πολυτεκνάκια. Ἄς μὴν τὰ ἀπογοητεύσουμε!

• «Θαυμάζουμε τίς ὠραῖες καί εὐλογημένες Οἰκογένειες...»!

Ἀγαπημένο μου Περιοδικό «Πολύτεκνη Οἰκογένεια».

Μέ ἴνευ Ἀθανασίας Δαρδανοῦ καί μένω στήν Ὑδρα. Εἶμαι κι ἐγώ ἀπό Πολύτεκνη Οἰκογένεια μέ πέντε ἀδέλφια. Ἐγώ εἶμαι τό μικρότερο παιδί καί εἶμαι δέκα χρονῶν. Ὁ πατέρας μου (π. Ἀκίνδυνος) καί ὁ ἀδελφός μου (Ἀρχιμ. Νεκτάριος) εἶναι Κληρικοί. Σᾶς στέλνω λίγα πράγματα ἀπό τὰ δικά μου νά τὰ δώσετε σέ ὅποιες Οἰκογένειες ἐσεῖς κρίνετε.

Διαβάζω μαζί μέ τή μαμά μου (πρεσβ. Παναγιώτα) τό Περιοδικό σας καί θαυμάζουμε τίς ὠραῖες καί εὐλογημένες Οἰκογένειες. Συχαρητήρια γιά τό ἔργο σας.

Ν. Ἀττικῆς, 2. 8. 2018.

Ἀθανασία Δαρδανοῦ

Σχόλιο Συντάξεως. Ἡ μικρή Ἀθανασία μᾶς ἔστειλε δύο δέματα μέ ροῦχα, παπούτσια καί βιβλία, πού ὅπως μᾶς γράφει εἶναι «ἀπό τὰ δικά της». Χαρήκαμε ιδιαίτερα, γιατί ἀπό μικρῆ ἡλικία ἔχει μάθει νά νοιάζεται τοῦς συνανθρώπους της καί νά μοιράζεται μαζί τους

τό περίσσειμα τῆς καρδιάς της! Βέβαια σέ αὐτό σημαντικό ρόλο παίζει ἡ διαπαιδαγώγησή της ἀπό τοῦς ἐκλεκτοῦς γονεῖς της.

Τῆ συγχαίρουμε καί τῆς εὐχόμαστε καλή πρόοδο καί νά τήν χαιρεταί ἡ εὐσεβῆς Ἱερατική Οἰκογένειά της.

Γιά τοὺς Φίλους Κυπρίους:

«ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΕΝΩΣΗ ΦΙΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ» (Π.Ε.ΦΙ.Π.).

Λειτουργεῖ ὡς αὐτοτελής Σύλλογος. Διεύθυνση: Πρεβέζης 8 - Κάτω Πολεμίδια, Ἁγ. Ἰωάννης, 4154 ΛΕΜΕΣΟΣ, τηλ. 25-567.933. Πρόεδρος: Ἀνδρέας Μαυρουδῆς, θεολόγ.-καθηγ. Ὑπηρες ἐπικοινωνίας 6-11 μ.μ.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ Π.Ε.ΦΙ.Π. ΚΥΠΡΟΥ:

- ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ, Ὑποκ/μα Παπαφλέσσα 1, Ἁγ. Ἰωάννης-Λεμεσός, ἀριθμ. Λογαρ. 0341-01-031847.
- ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ, Ὑποκ/μα Ὀρφανίδου, Κάτω Πολεμίδια-Λεμεσός, ἀριθμ. Λογαρ.: 022-21017153.
- Ἡ Ε.Π.Ο. ἔχει τήν εὐλογία-σύσταση τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καί τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Κύπρου.

• Ίερά Μονή συνιστά τό ἔργο τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π.

Ἀξιότιμε κύριε Ἀντιπρόεδρε.

Σᾶς εἶχαμε πεί τηλεφωνικῶς ὅτι τά χρήματα ἔστειλε ἀπό Γερμανία ὁ κ. Πέτρος Τανούσης, νέος οικογενειάρχης, πού ζεῖ κι ἐργάζεται μέ τόν ἀδελφό του καί τούς γονεῖς του στό Hameln τῆς Γερμανίας.

“Ὁ ἴδιος ἔστειλε καί τά καινούργια παπούτσια καί ρούχα παιδικά, πού σᾶς στείλαμε. Ἐμεῖς τούς γνωρίσαμε τό ἔργο τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. καί στείλαμε παιδιά καί νέα τεύχη τοῦ Περιοδικοῦ σας, γιά νά σᾶς γνωρίσουν καλυτέρα.

Ἔσεῖς, ἂν θέλετε, κάνετε μνεῖα στά σχόλια τοῦ Περιοδικοῦ γιά νά τό δοῦν κι ἄλλοι ἐκεῖ (ὁ ἴδιος μᾶς εἶπε πῶς δέν θέλει νά φαίνεται ἡ «φτωχή» του ἐλημοσύνη).

Εὐχόμεθα πολλήν εὐλογία στό θεάρεστο καί θεοσκέπαστο ἔργο σας...

Μέ ἐκτίμηση καί τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀγάπην

Σπέτσες, 14. 5. 2018.

ἡ Ἀδελφότης Ἰερᾶς Μονῆς Ἀγίων Πάντων

Σχόλιο Συντάξεως. Εὐχαριστοῦμε θερμά τή σεβαστή Γερόντισσα καί τίς Ἀδελφές, πού ὄχι μόνο ἐμπιστεύονται καί στηρίζουν τό ταπεινό μας ἔργο, ἀλλά τό συνιστοῦν καί σέ ἄλλους ἀδελφούς μας, πού δέν τό γνωρίζουν.

Θεομῆς εὐχαριστίες ἐπίσης ἀξίζει ὁ ἀγαπητός ἀπόδημος ἀδελφός, πού μέσω τῆς Ἰερᾶς Μονῆς ἀπέστειλε γιά τίς ἀνάγκες τῶν ἐμπεριστάτων ἀδελφῶν μας Πολυτέκνων ἕνα σεβα-

στό χρηματικό ποσό, καθώς καί ἀρκετά καινούργια παιδικά ρούχα καί παπούτσια. Μᾶς συγκίνησε ἰδιαίτερα ἡ ταπεινώσή του! Ὅμως κάποιες φορές, πρὸς ὄφελος τῶν συνανθρώπων μας, ἔχουμε τήν υποχρέωση νά προβάλλουμε τέτοιες ἀγαθές πρωτοβουλίες «ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καί δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. ε', 14-19). Μακάρι νά τόν μιμηθοῦν καί ἄλλοι.

Συνέχεια ἀπό τό ἐξώφυλλο.

Οἶκογ. Παντελή—Εὐδοκίας ΧΑΣΑΠΗ, μέ 7 παιδιά, γεν. 2008—2017, Ν. Ἀττικῆς.

Τό ἐκλεκτό ζεῦγος, κάνοντας ὑπακοή στήν πρωτεντολή τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους «*αὐξάνεσθε καί πληθύνεσθε*» (Γεν. 1, 22), δημιούργησε μιὰ εὐλογημένη Ὑπερπολύτεκνη Οἰκογένεια μέ 7 παιδιά, ἐνῶ κυοφορεῖται τό 8ο. Ἡ μικρὴ «*κατ' οἶκον ἐκκλησία τους*» στηρίζεται στίς συμβουλές καί προσευχές τῶν εὐλαβῶν Πνευματικῶν τους, Ἀρχιμ. π. Ἐφραίμ Παναούση (Ἱ. Μονὴ Παναγίας Χρυσοπηγῆς, Καπανδρίτι) καί Ἱερομ. π. Γαβριήλ (Ἱ. Μονὴ Δοχειαρίου, Ἅγιον Ὅρος).

Ὁ πατέρας εἶναι μοναχοπαίδι, ἐνῶ ἡ μητέρα ἀπὸ Πολύτεκνη Οἰκογένεια (5 παιδιά). Ἀγωνίζονται μέ ἦθος καί ἀξιοπρέπεια νά μεγαλώσουν τά ἀξιαγάπητα βλαστάρια τους, προπάντων ὁμῶς «*ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου!*» Εὐχόμεστε ὁ Πανάγαθος Θεός νά τοὺς εὐλογεῖ, νά τοὺς χαρίζει προκοπὴ βίου καί καλὴ πρόοδο στά χαριτωμένα παιδιά τους (τά 4 εἶναι μαθητές).

ΗΜΕΡ-ΩΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ Π.Ε.ΦΙ.Π.

- Γιά ΦΙΛΟΥΣ-ΔΩΡΗΤΕΣ:
Καθημερινά: 7.30' π.μ.—8.00' μ.μ.
Σάββατο: 7.30' π.μ.—2.30' μ.μ.
- Γιά Πολυτέκνους **ΑΤΤΙΚΗ Σ**:
ΤΡΙΤΗ & ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πρωί 10—2.
- Γιά Πολυτέκνους **ΕΠΑΡΧΙΑ Σ**:
ΔΕΥΤΕΡΑ & ΠΕΜΠΤΗ πρωί 10—2.
Παράκληση νά προηγεῖται τηλεφώνημα.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.

Λειτουργεῖ: ΤΡΙΤΗ καί ΠΕΜΠΤΗ
7.30'—3.00'. ☎ 210-38.08.826.
Ὑπεύθυνος: Στέφανος Σωτηρίου.

.....

Γιά περισσότερες πληροφορίες παρακαλοῦμε νά ἐπισκέπτεστε τήν ἴστοσελίδα μας: www.pefip.gr

Τώρα πού άνοιξαν τά Σχολεία...

«Μεγάλην παρακαταθήκην έχομεν τὰ παιδιά.
Φροντίζομεν τοίνυν αὐτῶν»!*

Τό μέλλον τῆς Πατρίδας μας εἶναι τὰ παιδιά. Καί αὐτά πρέπει ὅλοι μας νά φροντίζουμε, ὥστε νά ἀποκτοῦν πρώτα ἦθος καί ἀρετή κι ἔπειτα τίς ἀπαραίτητες γνώσεις καί ἐφόδια, πού χρειάζονται στή ζωή τους. Αὐτό τονίζει καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, λέγοντας: «Μεγάλην παρακαταθήκην έχομεν τὰ παιδιά. Φροντίζομεν τοίνυν (= λοιπόν) αὐτῶν»! Τό δύσκολο αὐτό

ἔργο τό ἔχουν ἐπωμισθεῖ πρωτίστως οἱ γονεῖς κι ἔπειτα οἱ ἐκπαιδευτικοί. Ἐμεῖς, μάλιστα, τώρα πού άνοιξαν τά Σχολεία, εὐχόμεστε καλή κι εὐλογημένη σχολική χρονιά καί καλή πρόοδο σέ ὅλους τούς μαθητές. Ὅμως, ἐκτός ἀπό τίς εὐχές, θά δοῦμε στή συνέχεια πῶς μποροῦμε νά γίνουμε ἀρωγοί στήν πρόοδο πολλῶν παιδιῶν/μαθητῶν...!

Ἡ ἔναρξη, λοιπόν, τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους γαμιζει τούς γονεῖς μέ πολλά ἀντιφατικά συναισθήματα. Μέ χαρά, γιατί βλέπουν τὰ παιδιά τους νά μεγαλώνουν, μέ περηφάνεια, γιατί τὰ βλέπουν νά ἀποκτοῦν γνώσεις καί νά προοδεύουν. Ταυτόχρονα, ὅμως, μέ προβληματισμό καί «ἀγχος» ιδιαίτερα τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς κρίσης. Καί αὐτό, γιατί μαζί μέ τόν ἀγιασμό ἔρχεται καί ἡ Σχολική Λίστα. Μιά λίστα μέ σχολικά εἶδη πού χρειάζεται κάθε παιδί/μαθητής προκειμένου νά παρακολουθήσει τὰ μαθήματά του. Καί ὅλα αὐτά πρέπει νά τὰ ἀγοράσουν οἱ γονεῖς!

Ἐχομε καί στό παρελθόν ἀναφερθεῖ στό κόστος αὐτῆς τῆς λίστας, πού ἄν καί ἔχει λίγο μειωθεῖ, παραμένει δυσβάστακτο γιά πολλούς γονεῖς, ιδιαίτερα γιά Ὑπερπολυτέκνους καί Πολυτέκνους.

Γιατί, ἐάν ἡ λίστα γιά ἓνα μόνο μαθητή κοστίζει περίπου 30 € (χωρίς νά ὑπολογίζουμε τή σχολική τσάντα, τίς φόρμες καί τὰ παπούτσια γυμναστικῆς κλπ.), φανταστεῖτε πόσα χρήματα χρειάζονται οἱ Οἰκογένειες μέ 4, 5, 6, 7,... μαθητές! Καί μάλιστα σέ μία περίοδο ὅπου, ἐκτός τῶν ἄλλων ἐξόδων, πρέπει νά πληρωθεῖ καί... ἡ Ἐφορία (ΕΝΦΙΑ κλπ.).

Γι' αὐτό κάνομε **ΕΚΚΛΗΣΗ** καί παρακαλοῦμε θερμά ὅλους τούς δυναμένους Φίλους-Ἀναγνώστες μας νά μῆ λησμονήσουν

κι ἐφέτος τὰ ἀξιαγάπητα παιδιά/μαθητές τῶν Πολυτέκνων Οἰκογενειῶν. Ἀποστέλλοντας εἴτε σχολικά εἶδη, εἴτε χρήματα γιά νά τὰ ἀγοράσει ἡ Π.Ε.Φ.Π., ἄς ἐλαφρύνουμε, ὅσο μπορεῖ ὁ καθένας μας, τούς ἥρωες Πολυτέκνους ἀδελφούς μας καί ἄς δώσουμε λίγη χαρά στά χαριτωμένα παιδιά τους.

«Μεγάλη παρακαταθήκην έχομεν τὰ παιδιά...», ὅμως, βοηθώντας τα νά προοδεύουν στή ζωή τους, μεγαλύτερη θά εἶναι ἡ δική μας χαρά καί ἀνταμοιβή, πού θά λάβουμε ἀπό τό Δωρεοδότη Κύριο καί Θεό μας!

* Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, PG 62, 546.